

Det næste er så at få ændret Euratom sådan, at det, der måtte være af penge i Euratom, kun kan bruges til dekommissionering og til løsning af sikkerhedsspørgsmål, og at man altså ikke går ind og bruger penge på at færdiggøre blokke, der står, hverken i eller uden for EU, for Euratom arbejder jo også uden for EU.

Så er der spørgsmålet om selve traktaten. Vi er ikke enige i det sidste punkt i Enhedslistens beslutningsforslag. Vi mener ikke, at vi skal lave den slags aktioner, der handler om at bruge vores politiske krudt til at komme ud af Euratom. Vi mener, vi skal bruge vores krudt på at få sikret, at vi får en ordentlig forfatningstraktat. Jeg ved slet ikke, om man juridisk kan det, men under alle omstændigheder ville man jo skulle mobilisere enormt mange kræfter, og der vil jeg sige, at det altså ikke for os at se er det centrale slagsmål i Europa på nuværende tidspunkt.

Derimod står vi stadig væk ved det, vi har sagt gennem mange år, at vi synes, Danmark skal tilslutte sig Østrigs og andres anmodning om at få indkaldt en særskilt regeringskonference, hvor man behandler Euratom. Vi ved godt, at det vil tage rigtig mange år, for det kræver jo, at alle landene er enige om det. Men det synes jeg man skal tilslutte sig, og det foreslog vi også dengang. Vi fik et nej. Vi siger, at det synes vi stadig væk Danmark skal gøre, sådan at man tager det lange, seje træk for at få indkaldt den regeringskonference – som godt nok først vil komme om mange år, og efter at vi har en løsning vedrørende forfatningstraktaten – for rent faktisk at få diskuteret det her spørgsmål.

Så til sidst et par ord om forskningen. Det er rigtigt, at hovedparten af de forskningspenge, der er afsat til nuklear energiforskning, går til ITER, altså projektet med fusionsenergi, som er placeret i Frankrig.

Problemer med ITER er der sådan set mange af. For det første er det ikke bare 30, men 40 år siden, man sagde: Om 40 år kommer det her. Vi har stadig væk ikke fået en eneste kilowatt strøm ud af fusionsenergien. Det er muligt, vi får det om 40 år. Men problemet er, at vi ikke har tid til at vente på, at vi får energi, altså egentlig energi, vi kan bruge, ud af fusionsenergien, mens vi har for få penge til at udvikle de teknologier, som kan gøre, at vi kan få nedsat udslippet af drivhusgasser inden for de næste årtier, og det er fuldstændig afgørende for os. Lige meget hvordan man vender og drejer det, er der en samlet forskningsramme, og der æder nuklearforskningen altså simpelt hen for mange penge.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ingen spørgsmål. ... Jo, hr. Rune Lund. Så skal man lige markere.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg er glad for, at der er enighed om de første fire pinde, selv om fru Anne Grete Holmsgaard synes, de er lidt rodet formuleret. Jeg synes nu, de er meget klart formuleret.

Det, som jeg egentlig godt kunne tænke mig at spørge om, er: Fru Anne Grete Holmsgaard og SF er enige i de første fire punkter, men hvis man ikke kan få gennemført den revision af Euratom-traktaten, som er beskrevet i de første fire punkter, og hvis man så ikke vil tage nogen konsekvenser af det og sige, at så vil Danmark ikke bidrage til det samarbejde, så har man jo en meget dårlig forhandlingssituation. Det er jo ikke noget, som behøver at kræve store juridiske tovtrækkerier. Danmark kan jo simpelt hen bare beslutte her i Folketinget med et flertal af de 179 medlemmer, der er i det her Folketing, at man ikke vil bidrage. Det er der ingen problemer i. Så kan man bare trække sig ud.

Vil det ikke være ærgerligt, at kampen for vedvarende energi og arbejdet mod atomkraft skal blive forhindret, bare fordi fru Anne Grete Holmsgaard stadig væk er glad for en EU-forfatning, som hollænderne og franskmændene jo har stemt nej til?

Kl. 14.00

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jamen det er, fordi vi mener, det er en forkert strategi. For det første går vi faktisk ind for forfatningstraktaten, og det er vigtigt for os, at den bliver gennemført, og her er vi jo dybt uenige med Enhedslisten, som slet ikke vil have forfatningstraktaten. Det er det ene.

Den anden del er, at i kampen om atomkraft i Europa er det efter vores mening langt, langt vigtigere at slås for, at Euratoms låneramme, som er det egentlige operationelle, ikke bliver udvidet.

Det tredje er kampen om forskningsmidlerne, og der vil jeg bare lige sige, at de kolleger, jeg har, der sidder i Europaudvalget, ved, at jeg, hver eneste gang dette har været på dagsordenen i Europaudvalget, har talt dunder og sagt, at jeg mener, at Danmark skal modarbejde, at man afsætter penge til ITER, at man afsætter så mange penge til nuklear forskning, fordi det sker in-